

Alakoa zekarren
 pinturak graziya,
 ezin zan ezagutu
 zan pintura iya;
 bada nola ematen
 baitzuben biziya,
 eta ikusteaz aiñ
 pisti itsusiya,
 jiratzen zan zubira
 joaten zan guziya.

. . . . .

Ardi zaya gertatu
 zalako argiya,
 artaldeasalbatu
 baitzuben erdiya;
 bada au aiñ izanik
 lan miretsgarriya,
 sayatu da antzezten
 arzai bere giya,
 euskal ipuicho oen
 egille berriya.

ANIMALI ETA BESTE PISTIYEN BATZARREA.

Pisti aundik, chikiyak
 zituztela jaten,
 kejak legoyagana
 ziralako joaten,
 deitu zituben denak
 batzarre batera
 anzitzan danen gauzak
 argira atera;
 eta batean galde
 egiñik denari,
 iñork kejian zuben
 agertzeko ari,
 saguba irtenikan
 guzien erdira,
 esan zion: jauna, bai:
 kejak asko dira,
 nik neronek baitauzkat
 zenbait esan naiyan,

eta gaur gertatutzen
 naizelako gaiyan,
 poz aundiz baitiozkat
 esango guziyak,
 kastigubakbanatu
 ditzan justiziyak:
 nere famili dena
 izanikan ona,
 katubak ito digu
 lengoan amona;
 eta maiz sagu chikik
 ito oi dituzte,
 eta kastigu aundik
 merezi dituzte.
 Arratoiak segiran
 esan zion, jauna;
 egiya da sagubak
 kontatzen diona:

gu ere, beti bizi
 baikera bildurrez,
 ez gera eskapatzen
 beretatik errez.
 Segiruban olloak
 saltarik erdira,
 esan zuben; gaiztonak,
 azariyak dira:
 ardiyak berriz asi
 ziran otso billa,
 esanaz, aiyek galtzen
 zituztela milla:
 otsoak berriz kejaz
 bullan ziran asi,
 zituztenean ala
 olloak ikusi,
 eta besteak ere
 asirikan ala,
 iya alkarren itzik
 aitutzen etzala,
 onetan egin zuben
 iriyak marru bat,
 artean an egin zan
 aundiyena anbat,
 zeñen bere izkeran
 esan baitzuben muu;
 bañan nola etzion

iñork entenditu,
 zeren jayotzetandik
 baitzan itzdun charra,
 aundi chikik guziyak
 egin zien farra:
 eta artaz errege
 asarreturikan,
 bota zituben denak
 bere aurretikan;
 non aundik ankapean
 paseaz chikiak,
 beren lekubetara
 joan ziran guziyak.
 Ala eziñ egiñik
 ezer erregeak,
 lengo oñean ziran
 gelditu legeak.

. . . . .

Onek erakusten du
 bear dala jakiñ,
 entenditutzen bullik
 gabe alkarrekiñ;
 izketan ezpazaio
 alkarri utzitzen,
 eztala gero gauza
 onik ikusitzen.

RAMON ARTOLA.

